



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 80/2025-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 3To/53/2024-800 z 26. septembra 2024 takto

rozhodol:

1. Ústavnú sťažnosť **odmieta**.
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **nevyhovuje**.

Odôvodnenie:

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 14. januára 2025 bez toho, aby bol zastúpený advokátom, o ktorého ustanovenie žiada, domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením o zamietnutí jeho odvolania proti rozsudku okresného súdu v časti uloženého trestu odňatia slobody. Sťažovateľ je toho názoru, že rozhodnutie krajského súdu je „*svojvoľné, arbitrárne a neodôvodnené*“, keďže neodpovedá na jeho námietky k tomu, že jeho trest odňatia slobody nebol mimoriadne znížený a že na jeho výkon nebol zaradený do iného ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

2. Rozsudkom okresného súdu bol sťažovateľ uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu vraždy, keď pod vplyvom drog údermi do hlavy a tváre spôsobil smrť svojej priateľke. Za to mu bol uložený trest odňatia slobody na 15 rokov v ústave na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Proti uloženému trestu sa odvolal s tým, že trest má vykonať v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, kde by bola lepšie zaručená jeho náprava. Okrem toho boli dané dôvody na mimoriadne zníženie trestu, keďže vyhlásil vinu a oľutoval skutok spáchaný v afekte.

3. Krajský súd ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením odvolanie sťažovateľa zamietol. Vychádzal zo závažnosti skutku spáchaného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za inú úmyselnú trestnú činnosť a pod vplyvom drog napriek zákazu ich požívania. Okrem toho zo psychiatrického posudku vyplynulo, že sťažovateľ má sklony páchať trestnú činnosť. Krajský súd sa tiež stotožnil s použitím § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, keďže sťažovateľ bol odsúdený za obzvlášť závažný zločin a nebolo zaručené, že k jeho náprave by lepšie došlo v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Pritom opätovne zdôraznil závažnosť a následok skutku a charakteristiku sťažovateľa podľa posudku.

II.

4. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietnutá. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia má podať jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (I. ÚS 218/2019).

5. Či už zaradenie do iného ako Trestným zákonom ustanoveného stupňa stráženia, alebo mimoriadne zníženie trestu je koncipované na princípe fakultatívnosti a individuálnosti, a teda je na úvahe súdu, či k nim s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu pristúpi. Krajský súd uviedol zrozumiteľné dôvody na to, že nie je dôvod na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody alebo zaradenie sťažovateľa do iného ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

6. Rozhodnutie o zaradení sťažovateľa do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia je odôvodnené odkazom na § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, podľa ktorého do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia zaradí súd páchatel'a obzvlášť závažného zločinu. Takéto zdôvodnenie je dostatočné. Odkaz na spáchanie obzvlášť závažného zločinu vraždy v nadväznosti na to, že k nemu došlo v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za inú úmyselnú trestnú činnosť a pod vplyvom drog napriek zákazu ich požívania, je dostatočným argumentom na to, že nebol dôvod na použitie § 48 ods. 4 Trestného zákona. Rovnako dostatočné je odôvodnenie toho, že nebol dôvod na použitie § 39 ods. 1 Trestného zákona. Východisko krajského súdu, ktorý vychádzal zo závažnosti skutku spáchaného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za inú úmyselnú trestnú činnosť a pod vplyvom drog napriek zákazu ich požívania, pričom zo psychiatrického posudku vyplynulo, že sťažovateľ má sklony páchať trestnú činnosť, je dostatočným odôvodnením toho, že nebol dôvod na použitie § 39 ods. 1 Trestného zákona.

7. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní pred ústavným súdom ustanoviť fyzickej alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (I. ÚS 333/2020). V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Preto neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a žiadosti sťažovateľa podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nebolo vyhovené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. februára 2025

Robert Šorl
predseda senátu